

II Kongres Profesjologiczny Kariera i rozwój zawodowy pracowników Zastosowanie ergonomii PROFERG 2013

Już po raz drugi środowisko naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego, przy współpracy z Polskim Towarzystwem Profesjologicznym oraz Polskim Towarzystwem Ergonomicznym (oddział Zielona Góra), zorganizowało Kongres Profesjologiczny, który odbył się w dniach 10-11 czerwca w Zielonej Górze. Jak podkreślają organizatorzy, podejmowane przedsięwzięcie, które jest istotne dla rozwiązywania współczesnych problemów indywidualnych i społecznych, dotyczyło procesów profesjonalizacji kadr pracowniczych i profesjonalnego funkcjonowania organizacji w złożonych współczesnych uwarunkowaniach. Zamierzaniem organizatorów było rozpoznanie warunków pracy pracowników, kapitału intelektualnego i społecznego oraz możliwości ich doskonalenia. Warto podkreślić, że do udziału w tym przedsięwzięciu zaproszeni zostali nie tylko pracownicy nauki, ale także edukacji oraz pracodawcy, co umożliwiło wymianę poglądów i spojrzenie na problem rozwoju zawodowego pracowników w sposób wnikliwy i z różnych punktów widzenia.

Zadania Kongresu zostały ujęte w następujących czterech punktach:

1. Analiza zmieniających się potrzeb gospodarki w zakresie kadr pracowniczych;
2. Określenie możliwości doskonalenia środowiska pracy i pracowników;
3. Analiza organizacji w zakresie możliwości kształtowania potencjału zawodowego pracowników;
4. Określenie możliwości zdynamizowania i urealnienia rynku pracy i organizacji (zakładu pracy).

Ich realizacja będzie dotyczyła następujących obszarów problemowych:

1. Gospodarka i jej wymogi wobec kapitału intelektualnego i społecznego;
2. Przygotowanie kadr dla rozwijającej się gospodarki;
3. Ergonomiczne kształtowanie środowiska pracy;
4. Rozwój zawodowy pracowników oraz ich dążenie do kariery;
5. Wspomaganie rozwoju zawodowego pracowników;

6. Rynek pracy i zatrudnienia wobec wyzwań społeczno-gospodarczych i cywilizacyjnych.

Organizatorzy przyjęli następujące cele Kongresu:

1. Diagnoza problemów zakreślonych w obszarach problemowych Kongresu;
2. Określenie możliwych koncepcji tranzykcji z systemu edukacji do rynku pracy oraz z rynku pracy do edukacji;
3. Określenie możliwości wsparcia organizacji w zakresie rozwoju zawodowego kadr pracowniczych;
4. Określenie problemów rynków pracy w kontekście organizacji, edukacji i osób;
5. Diagnoza możliwości doskonalenia warunków pracy;
6. Diagnoza ekonomicznych aspektów ergonomii.

Przedstawione założenia były interesujące, a cele ambitne. Uznać należy też, że dyskusje w gronie specjalistów z tego zakresu okazały się podstawą do dalszej refleksji oraz być może zainspirowały do podejmowania badań przez przedstawicieli instytucji naukowych oraz szersze zespoły badawcze, a ich wyniki mogą stać się przedmiotem analiz przez przedstawicieli życia gospodarczego.

Obrady miały zróżnicowany charakter. Organizatorzy przewidzieli sesje plenarne, sesje problemowe, debaty i panele. Uznać można, że taki przebieg Kongresu umożliwił autentyczną wymianę poglądów i merytoryczną dyskusję dotyczącą interdyscyplinarnego charakteru pracy, rynku pracy i zatrudnienia, teoretycznych i praktycznych doświadczeń w kształtowaniu aktywności zawodowej pracowników, problemów współczesnej edukacji w kontekście pracy, bezpieczeństwa pracy i ergonomii, a także poszukiwania spójności teoria – praktyka, praca – warunki pracy – rozwój zawodowy, kariera zawodowa pracowników. W każdym z wymienionych zakresów omawiane były problemy szczegółowe obejmujące takie tematy, jak:

- Teoretyczne problemy nauk o pracy;
- Przygotowanie zawodowe pracowników;
- Ergonomia i bezpieczeństwo pracy;
- Osoby niepełnosprawne – problemy pracy i edukacji;
- Profesjologiczne problemy organizacji;
- Technologie informacyjne w rozwoju ogólnym i zawodowym;
- Rynek pracy i zatrudnienia;
- Możliwości rozwoju organizacji we współczesnych uwarunkowaniach gospodarczych;
- Proces przygotowania i doskonalenia zawodowego pracowników;
- Społeczne i regionalne uwarunkowania rozwoju organizacji;
- Rynek pracy i zatrudnienia w wymiarze globalnym i lokalnym;
- Perspektywa pracodawców rozwoju zawodowego pracowników i organizacji.

Jak z powyższego wynika, zakres problemowy tego spotkania naukowego był szeroki, co stwarzało możliwość włączenia się do dyskusji nie tylko specjalistów z zakresu pedagogiki pracy, ale także innych dyscyplin i subdyscyplin naukowych wpisujących się w formułę tematyczną Kongresu.

Współorganizatorem Kongresu było Polskie Towarzystwo Profesjologiczne, dlatego w ramach tego spotkania naukowego przewidziano również zjazd tego Towarzystwa.